

Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság
45.Pf.631.126/2020/5.

1

A Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság a r...
...), eljáró ügyvéd: dr. ... által képviselt **Lombard Lízing Zrt.** (6722 Szeged, Tisza Lajos krt. 85-87.) felperesnek - a dr. Mándli Ádámné dr. Pethő Annamária ügyvéd (9021 Győr, Árpád u. 31. 2/2.) által képviselt I. r., és a Dr. ... II. r., eljáró ügyvéd: dr. ... által képviselt II. r. alperesek ellen kölcsön iránt a Budai Központi Kerületi Bíróság előtt **20.P.XI.21.624/2018.** számon folyó perben a 2020. január 8. napján kelt 63. sorszámú ítélet ellen a felperes részéről 64. sorszámú előterjesztett fellebbezés folytán meghozta az alábbi

Ítéletet:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezését helybenhagyja.

A bíróság kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I. rendű alperesnek 63.500,- (hatvanháromezer-ötszáz) Ft másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás:

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította és kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I. r. alperesnek 324.400,- Ft perköltséget, míg a II. r. alperesnek 22.328,- Ft perköltséget.

Az ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést. A felperes a perköltségre vonatkozó rendelkezés megváltoztatását kérte a másodfokú bíróságtól elsődlegesen úgy, hogy az I. r. alperes részére megfizetendő perköltséget a 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3. § (1) bekezdés a) pontja alapján 22.328,- Ft-ban állapítsa meg, másodlagosan pedig úgy, hogy azt az ügy körülményeire tekintettel mérsékelve, a pertárgy értékéhez és a kifejtett ügyvédi tevékenységhez igazodva arányosan leszállítva állapítsa meg. Egyebekben az ítéletet helybenhagyását kérte.

Előadta, hogy nem vitatja a kereset elutasítását, továbbá nem vitatja az elsőfokú bíróság döntését a szerződés érvénytelensége és a követelés összecszerűségének megalapozatlansága körében sem. Álláspontja szerint azonban az elsőfokú bíróság helytelenül mérlegelt, amikor az I. r. alperes perköltségét 324.400,- Ft-ban állapította meg és ennek a megfizetésére kötelezte felperest. A pertárgyértékre tekintettel - amely a 446.557,- Ft - az I. r. alperes számára megítélt perköltség összege túlzó mértékű, még abban az esetben is, amennyiben az megbízási szerződésben

meghatározott munkadíjon alapul. Hivatkozott arra, hogy abban az esetben is, ha a felek az IM rendelet szerint megbízási szerződést kötöttek, a felszámított munkadíj összegét a bíróság indokolt esetben mérsékelheti, ha az nem áll arányban a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel. Az ügyvédi munkadíjnak a pertárgyértékhez és a kifejtett tevékenységhez kell igazodnia. Az I. r. alperesnek megítélt 324.400,- Ft-os megbízási díj elsődlegesen a pertárgyértékhez képest, másodlagos pedig a ténylegesen kifejtett ügyvédi tevékenység alapján nyilvánvalóan eltúlzott. A per időtartamára és a kifejtett tevékenységre tekintettel a megbízási szerződésben kikötött ügyvédi munkadíj, és az ez alapján meghatározott perköltség esetén is a perköltség leszállításának van helye.

Az I. r. alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását és a felperes másodfokú perköltségében való marasztalását kérte. Előadta, hogy az ítéletben foglaltak megalapozottak, az elsőfokú bíróság részéről levont következtetések helyes jogi alapon nyugszanak, az I. r. alperes számára megállapított perköltség pedig az elvégzett ügyvédi munkával arányos, annak mértéke semmiképpen nem tekinthető eltúlzottnak. Álláspontja szerint az ügyvédi munka mennyisége adott esetben független a pertárgy értékétől, mivel a jogi képviselő jogi munkája nem csupán az ellenkérelem leírásából áll, az a felkészülést, az ügyféllel történő konzultációt és tényállás megismerését, valamint az ügyfél jogi helyzetének értékelését is jelenti. Kiemelte, hogy az I. r. alperes jogi képviselője felajánlotta a felperesnek egyezség megkötését, azonban a felperes mindvégig hajthatatlan volt, a nyilvánvaló pervesztés lehetősége ellenére is a végsőkhig húzta a per eldöntését, szakértő kirendelését indítványozta az összegszerűség kérdésében is. Ráadásul a felperes a szakértő részére megítélt 400.000,- Ft + Áfa szakértői díjat nem tartotta eltúlzottnak.

A fellebbezés nem alapos.

A másodfokú bíróság a fellebbezést a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 256/A. § (1) bekezdés b) pontja és 393. § (2) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el, mert a fellebbezés csak a perköltség összegére vonatkozott és a felek nem kérték tárgyalás tartását.

A másodfokú bíróság egyetértett az elsőfokú bíróság fellebbezés tárgyává tett, perköltségre vonatkozó döntésével.

A bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségről szóló 32/2003. (VIII.22) IM rendelet szerint

2. § (1) Az ügyvéd által képviselt fél ügyvédi költségként

a) a fél és az ügyvéd között létrejött ügyvédi megbízási szerződésben kikötött munkadíj, valamint

b) a fél által ügyvédje részére költségtérítésként megfizetett indokolt készkiadások

együttes összegét számíthatja fel.

(2) Az (1) bekezdés alapján felszámított munkadíj összegét a bíróság indokolt esetben mérsékelheti, ha az nem áll arányban a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel. A bíróság döntését indokolni köteles.

Az elsőfokú bíróság a helyesen kötelezte a pervesztés felperest az alperesek perköltségének megfizetésére. A felperesnek a pervesztesség miatt kellett megfizetnie az ügyvéd által képviselt I. r. alperes ügyvédi költségét, melynek összegét az elsőfokú bíróság szintén helyesen állapította meg a 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdése alapján, mivel az I. r. alperes és a jogi képviseletét ellátó ügyvéd között olyan ügyvédi megbízási szerződés jött létre, amelyben a szerződő felek a díjazásra is kitértek.

Az I. r. alperes jogi képviselője 7. szám alatt csatolta az ügyfelével 2018. szeptember 7-én kötött megbízási szerződést, amely 4. pontja tartalmazza a felek ügyvédi munkadíjra vonatkozó

Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság
45.Pf.631.126/2020/5.

3

megállapodását. Eszerint a megbízó az ellenkérelem elkészítéséért 100.000,- Ft-ot, míg bírósági tárgyalásonként 40.000,- Ft-ot (budapesti tárgyalás esetén további 8000,- Ft útiköltséget) fizet meg a megbízott ügyvédnek. A megállapodás rögzítette azt is, hogy a megbízott ügyvéd a megbízás felvétele időpontjában nem tartozott ÁFA-körbe, azonban amennyiben a megbízási jogviszony tartalma alatt ÁFA-körbe lép, úgy az ezt követő munkadíjak +27% ÁFÁ-val növelten fizetendők.

A másodfokú bíróság hangsúlyozza, hogy az ügyvédi megbízási szerződés szerint felszámított ügyvédi munkadíj összegének mérséklésére a perbeli esetben nincs lehetőség. A 32/2003. (VIII.22) IM rendelet 2. § (2) bekezdése ugyanis akkor teszi csak lehetővé a felszámított munkadíj összegének bíróság általi mérséklését, ha az nem áll arányban a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel. Az elsőfokú eljárás során az I. r. alperes jogi képviselője az ellenkérelemnél kívül további 7 beadványt nyújtott be (ezek terjedelme – figyelemmel a mellékletekre is - jelentős) és 4 tárgyaláson vett részt a Budai Központi Kerületi Bíróságon, melyek közül csak az eljárást befejező utolsó (2020. január 8.) volt viszonylag rövid (25 perc), a többi viszont nem (a 2018. szeptember 14-i tárgyalás 1 órát, a 2018 október 18-i tárgyalás 1 óra 46 percet, míg a 2019. június 4-i tárgyalás 51 percet tartott). Ezekhez kell még hozzáadni a tárgyalásokra való felkészülésre és az előkészítő iratokat érintő megelőző tevékenységre fordított időt is; továbbá az I. r. alperesi jogi képviselő Győrből utazott a fővárosban megtartott tárgyalásokra. Mindezeket figyelembe véve – függetlenül a pertárgy értékétől - nem tekinthető eltúlzottnak az elsőfokú bíróság által az I. r. alperes javára a megbízási szerződés alapján megállapított ügyvédi munkadíj összege.

A fentiek miatt a másodfokú bíróság az ítéletet helybenhagyta a Pp. 253. § (2) bekezdése és a Pp. 254. § (3) bekezdése alapján.

Mivel a felperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a Pp. 78. § (1) bekezdése értelmében köteles megfizetni az I. r. alperesi jogi képviselő munkadíját, mint másodfokú perköltséget, melynek mértékét a másodfokú bíróság a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdése alapján állapította meg.

Budapest, 2020. április 17. napján

dr. Szecskóné dr. Kiss Adrienn s.k.,
a tanács elnöke

dr. Borsodi Zoltán s.k.,
előadó bíró

dr. Schöner Nóra Enikő s.k.,
bíró